

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: D. Ch.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.8.2014, č.j. 3921/DS/2014, JID 120236/2014/KUUK/Ne,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 27.8.2014, č.j. 3921/DS/2014, JID 120236/2014/KUUK/Ne, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.8.2014, č.j. 3921/DS/2014, JID 120236/2014/KUUK/Ne, kterým bylo rozhodnuto, že se odvolání žalobce zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, odboru dopravních a správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 15.5.2014, č.j. MMCH/118096/3298/2013/ODaSČ/Zav, se potvrzuje, žalobce byl shledán vinným tím, že dne 14.11.2013 v 18:42 hod. na silnici I. třídy č. 13 u obce Vrskaň řídil motorové vozidlo

tovární značky VW, r.z. „X“, kde v úseku omezeném na 90 km/h, byla naměřena rychlost 126 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení byla žalobci jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 122 km/h, žalobce tedy porušil ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž spáchal přestupek podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) v návaznosti na ustanovení § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5000,- Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení.

Žalobce v žalobě uvedl, že dne 2.11.2014 mu bylo doručeno rozhodnutí žalovaného, neboť jej žalobce předal svému zástupci. Žalovaný byl povinen doručovat písemnosti na elektronickou adresu zástupce žalobce, kterou mu k doručování zástupce žalobce stanovil, tj. „X“. Žalovaný na tuto adresu své rozhodnutí nedoručil. Zástupci žalobce není známo, zda mu žalovaný doručoval písemnost na adresu trvalého pobytu, neboť se na této nezdržuje. Žalobci tak nebylo doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani výzva k doplnění odvolání. Nejenže správní orgán I. stupně doručoval na nesprávnou elektronickou adresu „X“, ale písemnost nebyla vypravena ani z oficiální elektronické adresy podatelny úřadu. Žalobce tak namítl, že žalobou napadené rozhodnutí mu bylo doručeno po uplynutí prekluzivní lhůty. Žalovaný nedoručoval své rozhodnutí v souladu s ustanovením § 19 odst. 3 správního řádu na adresu pro doručování a nebyl oprávněn uplatnit fikci doručení na adresu trvalého pobytu. Rozhodnutí žalovaného bylo zástupci žalobce doručeno až dne 11.11.2014, kdy zástupce žalobce nahlédl do spisu (žalobce tak uvádí dvě data doručení rozhodnutí – pozn. soudu). K samotnému meritů věci namítl, že správní orgány se vůbec nevěnovaly přezkumu správnosti měření, ač tak jsou povinny učinit z úřední povinnosti. Přitom z Ověřovacího listu vyplývá, že rychloměr je možné užít jen za dodržení podmínek v Návodu k obsluze. Správní orgán přitom neprokazoval, ani netvrdil, že by zjišťoval, zda úhel odklonu radarového svazku od osy měřeného vozidla byl 22 stupňů, zda měřící vozidlo bylo ustaveno rovnoběžně s měřeným, zda bylo ustaveno vodorovně, zda nedošlo či nemohlo dojít k reflexi, změření jiného vozidla, přitom žalobce ve svém podání ze dne 27.3.2014 konkrétně argumentoval, že při měření nebyl dodržen úhel měření a na podporu svého tvrzení navrhl vyslechnout policisty, kteří měřící zařízení obsluhovali. Žalovaný věrohodně nevyvrátil argumentaci žalobce, proč by byl důkaz svědeckou výpovědí nadbytečný a nemohl zvrátit dosud zjištěný skutkový stav.

Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Žalovaný v tomto vyjádření uvedl, že ze spisu je zřejmé, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i rozhodnutí žalovaného bylo nejprve řádně doručováno na elektronickou adresu zástupce žalobce podle § 19 odst. 3 správního řádu a teprve poté, kdy bylo doručení do e-mailové schránky potvrzeno, ale zástupce žalobce na doručování následující den nereagoval, postupoval žalovaný podle ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu. Rozhodnutí žalovaného bylo na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce S. doručeno za užití ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu. K námitce žalobce, že žalovaný nedoručoval na doručovací elektronickou adresu „X“, uvedl, že doklad potvrzující pokus o doručení je součástí správního spisu. Zástupce žalobce na jím udávané adrese „X“ ani v jednom případě přijetí zprávy nepotvrdil, ačkoliv mu byla evidentně doručena a o jejím obsahu se tedy dozvěděl. V dalším řízení pak korespondence mezi zástupcem žalobce a správním orgánem I.

stupně probíhala i na e-mailové adrese „X“. K námitce, že žalobce nebyl vyzván k doplnění odvolání, uvedl, že ze spisu jednoznačně vyplývá, že zástupce žalobce i žalobce sám byl k doplnění odvolání řádně vyzván.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s.ř.s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v ustanovení § 75 odst. 2 větě první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud si u žalovaného vyžádal správní spis a po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. V plné moci ze dne 10.2.2014 zástupce žalobce K. S. požádal o doručování písemností na e-mail „X“. Následně v podání ze dne 19.2.2014 požádal o doručování na elektronickou adresu „X“. Ve spise je založena písemnost dokládající, že dne 27.2.2014 byla z e-mailu Ing. P. Z., zaměstnance správního orgánu I. stupně, a to „X“, odeslána výzva zástupci žalobce na adresu „X“, k řádnému doložení důvodu nepřítomnosti u jednání dne 20.2.2014. Ve spise však není záznam o tom, že by zástupce žalobce přijetí tohoto e-mailu potvrdil. Téhož dne odeslal správní orgán I. stupně tutéž výzvu i na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce, která se vrátila jako nedoručená. Žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně předložil odborný posudek Mgr. P. Š. ze dne 21.3.2014, který mimo jiné uvedl, že nelze konstatovat, že bylo měřeno vozidlo obviněného, že nelze ověřit, zda obsluha měřícího zařízení postupovala v rozporu s návodem k obsluze a nelze konstatovat, že rychlost změřená odpovídala rychlosti pohybu měřeného objektu. Ve svém podání ze dne 27.3.2014 žalobce opět požádal o doručování na e-mailovou adresu „X“ a navrhl výslech policistů, kteří radar obsluhovali. Tomu však nebylo vyhověno a bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Podle ustanovení § 19 odst. 3 správního řádu nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Podle ustanovení § 19 odst. 8 věta druhá a třetí správního řádu v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem.

Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

K doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně na elektronickou adresu zmocněnce žalobce z elektronické adresy zaměstnance správního orgánu I. stupně soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2014, č.j. 6 As 218/2014-34, www.nssoud.cz, v němž se obdobnou situací Nejvyšší správní soud zabýval a v němž uvedl, že z ustanovení § 18 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, opírajícího se o zmocňovací ustanovení § 70 odst. 1 písm. i) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, nelze dovodit povinnost správního orgánu odesílat písemnosti pouze z elektronické adresy podatelny správního orgánu; s odesláním písemnosti z elektronické adresy zaměstnance výpravny správního orgánu zákon nespojuje důsledek v podobě neúčinnosti odeslání, resp. doručení zprávy na elektronickou doručovací adresu (e-mail) účastníka. Nepotvrdí-li adresát převzetí takto odeslané písemnosti nejpozději následující pracovní den po jejím odeslání, postupuje se podle § 19 odst. 8 správního řádu.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 6. 2015, sp. zn. 2 As 202/2014, www.nssoud.cz, konstatoval následující: „*Ani námitky stran doručování ve správním řízení nejsou důvodné. Podle stěžovatele žalovaný a ani správní orgán I. stupně nedoručovali písemnosti podle žádosti zmocněnkyně stěžovatele na její elektronickou adresu (X), ač o to zmocněnkyně výslovně požádala. (...) Jak ale vyplývá ze správního spisu, správní orgán I. stupně, jako obvykle v jiných případech, doručoval nejprve na zmíněnou emailovou adresu elektronicky zmocněnkyni (jednalo se o rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 12. 2013). Ta však nepotvrdila převzetí této písemnosti. Proto následně správní orgány správně doručovaly další písemnosti na adresu zmocněnkyně stěžovatele, tj. tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (19 odst. 8 správního řádu). Takto byla doručena i výzva k odstranění vad odvolání stěžovatele, která byla zmocněnkyni stěžovatele vložena do schránky dne 21. 1. 2014, takže je evidentní, že se s ní mohla seznámit a patřičným způsobem na ni reagovat.*“

Právě o takový případ se v nyní projednávané věci jedná, neboť soud ze spisového materiálu nemá pochybnosti o tom, že by došlo dne 27.2.2014 k odeslání výzvy elektronickou poštou z e-mailové adresy zaměstnance správního orgánu I. stupně na správnou adresu zástupce žalobce „X“, přijetí však nebylo vůbec potvrzeno zástupcem žalobce. Byly tedy splněny podmínky pro následnou komunikaci se zástupcem žalobce poštou, a to na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce, kam mu bylo doručováno prostřednictvím fikce doručení podle § 23 odst. 4 správního řádu. Zástupce žalobce byl vyzván i k doplnění odvolání ze dne 5.6.2014, a to jak prostřednictvím pošty, tak e-mailem z e-mailové adresy zaměstnance správního orgánu I. stupně (Ing. Z.), jak vyplývá z doručenky, která potvrzuje doručení na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce, tak i z písemnosti, která potvrzuje odeslání výzvy k doplnění odvolání dne 6.6.2014 na adresu „X“. Toto doručování elektronickou cestou, jak vyplývá ze shora uvedeného, bylo nad rámec zákona ovšem nikoliv contra legem. K doručení žalobou napadeného rozhodnutí došlo zástupci žalobce prostřednictvím fikce doručení na adresu trvalého pobytu dne 15.9.2014, jak vyplývá z doručenky založené ve spise. Přestupkové řízení tedy bylo ukončeno řádně před uplynutím prekluzivní lhůty, která by uplynula dne 14.10.2014.

Vzhledem k tomu, že soud neshledal namítaná procesní pochybení, přistoupil k meritornímu přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Předně je třeba uvést, jak je jistě žalovanému známo, že správní soudy již řešily obdobné případy, kdy byl překládán odborný posudek P. Š. a byly navrhovány výsledky policistů obsluhujících měřicí zařízení.

V rozsudku ze dne 24.9.2014, č.j. 6 As 187/2014-60, www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud uvedl: „S námitkami, které se týkaly nesprávného postupu a chyb při měření rychlosti stěžovatelova vozidla, se však krajský soud vyrovnal toliko prostřednictvím jediné věty: „Žalovaný správně poukázal na skutečnost, že radarové zařízení v případě chyb při měření (jako jsou žalobcem tvrzené nesprávné úhly měření, vzdálenosti nebo existence překážek) snímek nezaznamená vůbec.“ Krajský soud bez jakékoliv další úvahy pouze přejal toto tvrzení žalovaného, obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí a opřené o „známost z úřední činnosti“, a označil je za „správné“, aniž by je dále odůvodnil či podložil důkazy, a to v situaci, kdy nelze jednoduše vyvrátit námitku stěžovatele, že snímek z měření je atypický, resp. nestandardní vzhledem k pouze částečnému zachycení měřeného vozidla a registrační značky v pravé části snímku. Takový postup považuje Nejvyšší správní soud v intencích výše citované judikatury týkající se požadavků na přezkoumatelnost a kvalitu odůvodnění soudních rozhodnutí za nedostatečný. Východisko, na němž je rozsudek krajského soudu v dané části založen, totiž že v případě nedodržení návodu k použití nebo jiné chyby v měření měřicí přístroj fotografii vůbec nevyhodnotí, není obecně známou skutečností, jak již Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 22. srpna 2013 č. j. 1 As 45/2013-37, body 30 a 35. Nejvyšší správní soud nevylučuje možnost, že dané východisko je v tomto případě pravdivé, je však nutné je řádně zdůvodnit a prokázat, k čemuž procesní řády ostatně poskytují řadu instrumentů (pokud jde o řízení před soudem, např. § 127 občanského soudního řádu, ve spojení s § 52, 64 a 77 s. ř. s., týkající se odborného vyjádření, výsledku znalce či písemného znaleckého posudku). Právě absence řádného zdůvodnění odlišuje nyní projednávaný případ od skutkově podobných případů v minulosti Nejvyšším správním soudem řešených. Kupříkladu v rozsudku ze dne 16. ledna 2013 č. j. 3 As 82/2012-27, v němž se jednalo o jiný typ měřicího zařízení, bylo zmíněné východisko, že při nedodržení podmínek ke změření rychlosti vůbec nedojde, podloženo odborným vyjádřením společnosti ATS-TELCOM PRAHA a. s., a tudíž Nejvyšším správním soudem aprobováno.“

Z dalších rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, jejichž skutkový stav byl obdobný nyní řešenému případu, vyplývá, že pokud žalobce dostatečně konkrétně zpochybní klíčový důkaz, jímž je záznam z měření rychlosti a navrhne výsledek policistů, kteří měření prováděli, nelze na takovýto návrh nereagovat či ho odbýt například tím, že správnímu orgánu nepřísluší přezkum postupu policistů. To samo o sobě neznamená, že by musel být výsledek policistů nutně proveden, je ale na místě adekvátně procesně reagovat a žalobcem předestřená tvrzení vyvrátit nebo potvrdit. Ve zmiňovaných případech se pak ukázalo stěžejní odborné vyjádření výrobce měřicího zařízení, že při nevhodných podmínkách pro měření není snímek z měření proveden. Způsob fungování silničního radarového rychloměru není notorií a je nutno ho v řízení dokazovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16.1.2013, č.j. 3 As 82/2012-27; ze dne 22.8.2013, č.j. 1 As 45/2013-37, www.nssoud.cz).

V daném případě žalobce předložil odborný posudek zpochybňující měření, resp. že nelze ověřit, zda měření proběhlo správně, a navrhl výsledek policistů a případně přibrat soudního znalce. Správní orgán I. stupně na str. 4 svého rozhodnutí mimo jiné uvedl, že v případě, že je fotopřístroj špatně nastaven, může dojít ke znehodnocení snímku, nikoliv však

k nepřesnosti při měření rychlosti, aniž by ve správním spise bylo řádně zachyceno, z čeho správní orgán I. stupně vycházel. Žalovaný závěry správního orgánu I. stupně nijak nekorigoval ani v tomto směru dokazování nedoplňl. Naopak uvedl, že nezpochybňuje oprávnění pana Š. k provádění odborných posudků, ani jeho profesionalitu či znalosti. Ovšem za pochybný označil samotný odborný posudek a konstatoval, že postrádá originální náležitosti, a to podpis zhotovitele a razítko, a tak není potvrzena jeho pravost a věrohodnost. Žalovaný se jím však v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval a uvedl, že v něm uvedená zjištění nijak nezpochybňují údaje zjištěné policisty s výjimkou toho, že v odborném posudku je uvedeno, že nelze s jistotou konstatovat, že bylo měřeno vozidlo obviněného. Dle žalovaného však vyplývá z fotodokumentace, která je součástí správního spisu, opak, přičemž vycházel z toho, že podklady Mgr. Š. byly jiné, nekvalitní, aniž by to měl ověřeno.

Soud konstatuje, že se žalobci podařilo konkrétními tvrzeními zpochybnit dosavadní skutková zjištění a bylo na správních orgánech, aby je v dalším řízení potvrdily nebo vyvrátily, což však neučinily. Závěry správního orgánu I. stupně nemají oporu ve spise, neboť není zřejmé, z čeho dovodil, že měření by nebylo provedeno v případě nevyhovujících podmínek. Žalovaný se nepokusil vyslechnout Mgr. Š., aby zjistil, zda skutečně odborný posudek vyhotovil a jaké podklady měl Mgr. Š. k dispozici a zda z nich mohl vyvodit relevantní závěry. V těchto skutečnostech spatřuje soud zásadní pochybení správních orgánů, neboť neučinily vše nezbytné tak, aby byl dle ustanovení § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nicméně soud nemá za to, že je nutno vyhovět všem důkazním návrhům žalobce či osobně slyšet Mgr. Š., avšak je nutno dokazování doplnit, například o odborné vyjádření výrobce měřicího zařízení, zda toto zařízení disponuje automatickou funkcí, která nedovoluje zhotovení snímku za nevyhovujících podmínek.

K argumentaci žalovaného, že postupem zástupce žalobce mělo docházet k prodlužování a maření řízení soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.7.2015, sp. zn. 9 As 37/2015, zejména odst. 32 a 33, kde je mimo jiné uvedeno, že přestože je možné v rámci přestupkového řízení chápat určité procesní strategie některých účastníků řízení jako účelové, nezabývá to správní orgány povinností postupovat v souladu se zákonem a vést ve věci řádný a úplný spisový materiál.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí původního žalovaného zrušil pro vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění. Dále soud žalovanému věc mu vrátil podle § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení. Ačkoliv bylo vadou zatíženo i řízení před správním orgánem I. stupně, nepřistoupil soud i ke zrušení prvostupňového rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 78 odst. 3 s.ř.s., neboť vady lze odstranit v odvolacím řízení a bude tak snížena pravděpodobnost prekluze přestupku. V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.

Výrok ad II) o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce úspěch měl, proto má právo na náhradu nákladů řízení, a proto soud výrokem ad II) uložil žalovanému zaplatit do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 11 228,- Kč. Tato

částka se sestává z částky 3.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek; dále z částky 6 200,- Kč za 2 úkony právní služby právního zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola po 3.100,- Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 1.1.2013, [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), seps žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), dále z částky 600,- Kč za 2 s tím související režijní paušály po 300,- Kč podle ustanovení § 13 odst. 1, odst. 3 citované vyhlášky ve znění po 1.9.2006; a z částky 1 428,- Kč odpovídající 21% DPH, kterou je advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány, bez soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 29. prosince 2015

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová